

PRŮVODCE ADVENTNÍ DOBOU 2011

2. ADVENTNÍ TÝDEN

5. prosince – Pondělí 2. adventního týdne

 Iz 35,1–10; Lk 5,17–26

Ochrnulý nemůže přijít sám. Naštěstí má přátele, kteří mu umožní setkat se s Ježíšovou milostí odpuštění i uzdravení. Nemám i já podobný úkol? Které lidi mohu a mám duchovně před Pána přinášet ve svých modlitbách? A komu mohu ukazovat krásu víry svým slovem i svědectvím? ... Jsem ochoten podstoupit tuto námahu?

🔹 PŘÍBĚH

Bratři prosili jednoho starce, aby si odpočinul od svých obrovských námah. On jim však řekl: „Pravím vám, synové, že když Abrahám viděl veliká Boží dobrodiní, byl nucen začít se kát, že předtím nezápasil víc.“ (Ap., VII/36)

6. prosince – Úterý 2. adventního týdne

 Iz 40,1–11; Mt 18,12–14

Vím, že i já jsem často takovou zatoulanou ovcí. Pán mi přichází vstříc – mimo jiné i skrze svátost smíření. Zkusil jsem si někdy představit, jakou má asi můj nebeský Otec radost, když se k němu upřímně navrátím? Tak se mi nepříjemná povinnost může změnit v radostnou událost!

🔹 PŘÍBĚH

Kdysi přišlo na jednoho bratra v klášteře pokušení. Poněvadž ho proto odtamtud vyhnali, šel do pouště k abba Antóniovi. Po nějaké době, co u něho ten bratr pobýval, ho stařec poslal zpátky do kláštera, odkud přišel. Když ho tam ale viděli, znovu ho vyhnali. On se vrátil k abba Antóniovi a řekl mu: „Nechtěli mě přijmout, otče.“ Stařec k nim tedy poslal vzkaz: „Lod' ztroskotala na moři, ztratila náklad a s námahou se zachránila přistáním u břehu. A vy chcete potopit ještě i to, co se na břehu zachránilo?“ Nato bratra hned přijali zpět. (Ap., IX/1)

7. prosince – středa 2. adventního týdne

 Iz 40,25–31; Mt 11,28–30

Často na sebe neberu jho Ježíšovo, ale to, které si připravuji sám svou svévolností a tvrdohlavostí... Chci se učit plnit Pánovy záměry. I to je jistě spojeno s obtížemi, ale zároveň s odpočinkem duše, který je připraven pro ty, kdo se snaží jít po Božích cestách.

🔹 PŘÍBĚH

„Kdybychom se mohli zbavit svých bolestí,“ řekl rabi Nachum zbožným kolem sebe, „a kdybychom si pak mohli vybrat jiné, které by se nám více líbily, stejně by si zase každý vybral ty svoje, protože všechny ostatní by mu připadaly daleko horší.“ (Ch. v., str. 350)

8. prosince – čtvrtek 2. adventního týdne

📖 Iz 41,13–20; Mt 11,11–15

V čem byla velikost Jana Křtitele, kterou Pán tolik vyzdvihuje v dnešním evangeliu? Možná i v jeho přísných postech a modlitbách; daleko spíše ale v jeho věrnosti poslání, jež mu Bůh svěřil, a také v pokoře, se kterou připravuje cestu Mesiáši. Jinak řečeno – Jan byl dobrým Božím nástrojem...

🔹 PŘÍBĚH

Před koncem řekl rabi Zusja: „Ve světě, který přijde, se mě nezeptají: Proč jsi nebyl Mojžišem? Zeptají se: Proč jsi nebyl rabim Zusjou?“ (Ch. v., str. 270)

9. prosince – pátek 2. adventního týdne

📖 Iz 48,17–19; Mt 11,16–19

Kdo chce kritizovat a odsuzovat, ten si vždycky důvody najde. Takový člověk často kritikou jen zakrývá své vlastní chyby a nechotu přijmout skutečnou moudrost, která je krásná, ale také náročná... Jak často druhé kritizují, a jak často je naopak chválím? Nenechám se sám od dobrých skutků snadno odradit povrchní kritikou či posměchem?

🔹 PŘÍBĚH

Abba Izák Thébský přišel do jednoho kláštera. Uviděl tam bratra, který se dopustil chyby, a v srdci ho odsoudil. Když pak šel do pouště, postavil se anděl Páně před dveře jeho cely a řekl: „Nenechám tě vejít.“ On se ho zeptal: „Co se stalo?“ Anděl mu odpověděl: „Bůh mě k tobě poslal a řekl, abych se tě zeptal: ‚Kam si přeješ, abych hodil toho bratra, který zakolísal?‘“ Abba Izák se vrhl na zem a pravil: „Zhřešil jsem. Odpusť mi!“ Anděl mu řekl: „Vstaň, Bůh ti odpustil. Propříšť se však hlídej, ať nikoho neodsuzuješ dřív, než ho posoudí Bůh.“ (Ap., IX/5)

10. prosince – sobota 2. adventního týdne

📖 Sir 48,1–4.9–11; Mt 17,10–13

Židé nepochopili a nepřijali ani Jana Křtitele, ani Ježíše. Proč asi? U některých to bylo jistě pro zatvrzelost jejich srdce. U mnohých možná jen nedostatek zájmu a touhy po poznání pravdy... Nemíjím se s Kristovou pravdou takto zbytečně leckdy i já?

💧 PŘÍBĚH

Rabi Pinchas říkával: „Neustále se obávám, že bych mohl být více chytrý než zbožný.“ A pak dodal: „Je mi milejší být zbožný než být chytrý; ale milejší než být zbožný a chytrý je mi být dobrý.“ (Ch. v., str. 165)

11. prosince – neděle 3. adventního týdne

📖 Iz 61,1–2a.10–11; 1 Sol 5,16–24; Jan 1,6–8.19–28

1. čtení: *Toto Izajášovi proroctví se (jako mnohá jiná) naplnilo v osobě Ježíše Krista. Ježíš sám ho dokonce cituje na začátku svého veřejného působení. I dnes se Pán obrací se svou radostnou zvěstí k pokorným, těší ty, jimž puká srdce, osvobozuje zajaté a spoutané...*

2. čtení: *Pavel zdůrazňuje, že křesťan se má na Ježíšův příchod připravovat po všech stránkách a s velkým úsilím – dnes bychom řekli cílevědomě. Kolik úsilí věnuji dosažení svých vlastních (pracovních a jiných) cílů – a kolik tomu největšímu cíli, k němuž jsem povolán?*

1. čtení: *Jan Křtitel celé své poslání i celý svůj život vztahuje ke Kristu... Je „hlasem volajícího na poušti: ‚Vyrovnajte cestu Pánu‘.“ Tato stále se opakující adventní výzva se znovu obrací i ke mně. Jak jsem pokročil ve snaze po vyrovnání cesty Pánu za první dva týdny letošního Adventu? Neochabuji příliš snadno?*

💧 PŘÍBĚH

Jeden bratr devět let bojoval, zda má odejít z kláštera. Každý den si sbalil k odchodu svůj ovčí plášť, a když nastal večer, řekl si: „Zítرا půjdu odsud.“ Ráno zase té myšlenky řekl: „Přemozme se a vydržme kvůli Pánu ještě dnes.“ Když tak uběhlo devět let, Bůh ho toho pokušení zbavil. (Ap. VII/48)